

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה

גליון מס' 5

חיי שרה תשפ"ג

נגמר עדיין, ואליעזר גם לא ידע בטוח שהשידוך יגמר, רק שראה שהישועה כבר מתקרבת, הודה וברך ע"ז, כמבואר בפסוק אח"ז.

(כד, כז) ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את-פיה.

כתב רש"י, מכאן שאין משאין את האשה אלא מדעתה.

לכאורה קשה, והרי בפסוקים לפני"ז אמרו לאליעזר, שיוכל לקחת את רבקה, (כא) 'הנה רבקה לפניך קח ולך', (גה) תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך', ולא הזכירו שצריך לשאול את דעתה, ורק אחרי שאליעזר אמר להם (נו) 'אל תאחרו אותי וה' הצליח דרכי', אמרו לו שצריכים לשאול את פיה?

ונ"ל, שהם באמת ידעו ללא ספק שרבקה תרצה את השידוך, שהרי היכרו בה שהיא צדיקה, ולכן כל זמן שלא הגיע ממש הרגע שצריך לשאול את פיה, לא שאלהו, אבל ברגע האמת לפני שאליעזר אמר שהוא הולך כבר, והם צריכים להחליט עכשיו אם הם רוצים, היו צריכים לשאול אותה אם היא רוצה את השידוך, שבכל אופן היא עדיין לא אמרה מפורש שהיא רוצה.

(כג, א) ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שני חיי שרה.

כתב רש"י, שני חיי שרה, כולן שוין לטובה.

רש"י לפני"ז אמר, בת ק' כבת כ' לחטא, דהיינו שכל חייה היה ללא חטא.

מתי שאדם חיי כל שנותיו ללא חטא, זה נקרא 'כולן שוין לטובה'.

(כד, נג) ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה, ומגדנות נתן לאחיה ולאמה.

לכאורה כיצד ידע אברהם אבינו איזה מידות בגדים לשלוח?

וכתב בספר אילת השחר, שאולי שלח כמה מידות של בגדים.

ונראה לי ליישב, שהבגדים ששלח זה לא היה בגדים כמו שלנו שיש בהם מידות, אלא כעין סחבות שהיו מתעטפים בהם, ובהם לא שייך מידה.

(כד, כו) ויקוד האיש וישתחו לה'!

רואים מכאן, שכאשר בא לאדם ישועה, אפי' רק התחלה של ישועה, ולא בטוח גם שבסוף תבוא הישועה, צריך כבר להודות לה' על זה, שהרי כאן השידוך לא